

Ași dori ca aceste rënduri să fiă citite și procitite de toți scriitorii noștrii de versuri și de prosă. Multă bine le-ară mai prinde.

Căci pe totă ziua veți cum «nevinovatele haiducii» se facă pe față și cu fală, și cum haiducii literari, îngâmfai de eftina-le isbândă, se și credă trecuți la nemurire, precum pôte c'ară trece d'ară avé a-face totă cu uituci și cu tēpiți.

D-lă Grigore M. Alesandrescu, poetulă și fabulistulă, publică 'ntr'ua bună diminēță «*Inmormēntarea poesiei*» și «*Legenda Lorelei, frumoșa fermecătore*». D-sea le subsemnă ca scōse din creierii d-sēle; ba primesce ș'ua sumă de laude pentru atātă de plăcute și drăgălașie buchete. (1) Le admiră și eă, ca totă lumea, și mă minuneză d'acele idei originale, d'acele simțiri scrise cu măiestriă, subt arsura flacării ce se chiamă geniū. Cândă, . . . ce să vedă ? Aflāndu-mă 'n Paris, unulă din amicii îmi semnalēză faptulă, și constată cu uimire că autorulă nostru haiducise prin cōdrii literaturii germano-francese, c'adevērații pagubași eraă mai āntāiū Karl Simrock (2), ērū în urmă d-lă X. B. Saintine, dintr'a cărui carte (3)

(1) Aceste poesii germane, traduse după prosa d-lui Saintine, aă fostă publicate în ROMANULU. Țiū minte că chiară eă, fiindă atuncī la redacțiunea diarului, amă îndreptatū ortografia d-lui Gr. M. Alesandrescu și le-amă datū spre tipărire. Mai în urmă cândă amă scrisū și editatū CALENDARULU «GHIMPELUI» pe 1874, subt pseudonimulă de GHEDEM, le-amă reprodușă la pag. 46 și 116—118, cređēndu-le 'n adevērū ca produceri ale d-lui Alesandrescu.

(2) Născutū la Bonn, pe rīpa stāngă a Rhinului; prietenū ală lui Henri Heine, în timpulă călătoriei sēle la Paris. Veți paginile 350—352 din următōrea scriere.

(3) LE CHEMIN DES ÉCOLIERS, *promenade de Paris à Marly-*